Jestliže jsme si mysleli, že opilec Juncker je to nejhorší, co Evropu mohlo potkat, hluboce jsme se mýlili

- CZ24 News | 18. července 2020

EU: Jestliže jsme si mysleli, že opilec Juncker je to nejhorší, co Evropu mohlo potkat, hluboce jsme se mýlili. Bahno, ve kterém se náš donedávna tak krásný světadíl brodí, je hluboké, mazlavé a pěkně smrduté. A pod vedením Ursuly von der Leyen už nestačí k udržení aspoň nějaké čistoty ani vysoké rybářské galoše. V té mazlavé břečce jsme už pod bradu a stále klesáme. Připomíná nám proslulého převaděče, který záměrně směroval své klienty do míst, kde se prostě utopili.

Evropská komise schválila další peníze navíc, které věnuje tureckému diktátorovi Erdoganovi za to, že nevpustí na evropskou půdu migranty, jež shromažďuje na území Turecka. Jde zhruba o stejnou částku, jakou hodnotu má schodek našeho posledního rozpočtu, ovšem s tím rozdílem, že my počítáme v korunách a EK v eurech. Na místě je otázka, co vede Leyenovou a spol k tomuto činu. Prvním důvodem je skutečnost, že nerozdávají ze svého. Nemusí se tak starat o zdroje. I přesto je však s podivem, kde se vzal důvod k této další úlitbě. Vždyť EU dává výpalné někomu, kdo vojensky ohrožuje členský stát, tedy Řecko, dlouhodobě vydírá Evropu a svou expanzivní politikou vytváří nátlak na své blízké sousedy.

Tato částka přidaná k již letos odeslaným 6ti miliardám eur má přesvědčit Erdogana k zadržení několika milionů migrantů před hranicemi Evropy. Idiocie vedení Evropské komise spočívá v tom, že si ani nepamatuje pár měsíců starou krizi na turecko-řecké hranici, kdy Turci přiváželi migranty k hraniční čáře a pomáhali jim vojenskou technikou narušovat pás zátarasů. Navíc peníze evropských daňových poplatníků slouží Turkům k vyzbrojování, přičemž cílem útoků jsou jak Řecko, tak i Sýrie a Libye. Ve všech případech jde především o rozšíření vlivu sultanátu a o zásoby ropy a plynu. A aby toho nebylo málo, Evropská komise vyzývá Řecko, aby se v zájmu Turecka vzdalo části svého území. To přeci nemohou ti politici, čti šašci, myslet vážně. Jenže myslí.

Další část logiky, která se ztrácí, vybízí k jiné otázce. Leyenová královsky uplácí Erdogana s tím, že tento Turek zadrží příval migrantů z oblasti Sýrie, Afganistánu a Pákistánu, zároveň však Evropská unie dělá vše proto, aby do ní přišlo co nejvíce Afričanů. Znamená to snad jistou preferenci černošských tuláků, nebo je to skutečnost čistě náhodná? Pašování Afričanů přes Středozemní moře a podpora cestovních kanceláří v podobě bohatě dotovaných neziskovek je v rozporu se snahou udržet migranty z Turecka mimo Evropu. A aby toho nebylo málo, i přes vyhozený počet miliard je Řecko kritizováno, že tzv. uprchlíky připlouvající z Turecka není ochotné přijmout.

Navíc je tu ještě další podivnost. Německé banky a firmy vyrabovaly Řecko a udělali z něj zemi na sobě závislou. Přesto v konfliktu mezi Tureckem a Řeckem opouští své investice a nadržují Turecku. Jistě i tam mají dost proinvestováno. Ale, není hlavním důvodem mohutná turecká menšina žijící v Německu a znamenající solidní voličskou základnu? Možná je to dost protichůdných otázek, na které se dá snadno odpovědět, nicméně to neznamená, že z nás Evropská komise nezkouší udělat idioty. Lze tedy přemýšlet nad tím, jak je možné, že orgán, který nevydělává, nic nevlastní, přesto může rozhazovat plnými hrstmi. A ještě na blbou stranu.

V kontextu s výše uvedeným je třeba si uvědomit, jak velkou černou dírou jsou instituce žijící z peněz vybraných na daních. Protože s výjimkou korupce žádné jiné EU k dispozici nemá.

Jistě, něco vyzíská na různých poplatcích, emisních povolenkách, ale to vše pohltí obrovská režie bruselského mafiánského hnízda. Výběr daní patří k oblíbeným činnostem stále otravnějších finančních úřadů, a to nejen u nás. Uspokojovat potřeby papalášů už není bez navyšování daní a vyměřování často naprosto nesmyslných pokut možné. Navíc při domyšlení toho, kam vybrané peníze jdou, je placení daní bez skřípění zubů v podstatě nemožné. Je vcelku pochopitelné, že rozumně a ekonomicky uvažující podnikatelé, ale i ostatní lidé, dochází k přesvědčení, že jsou okrádáni. Ano, v tomto případu využívání odvedených peněz je možno považovat daně za krádež, přičemž okradenými jsou ti, kteří vytváří skutečné hodnoty. Představa, že část Vašich peněz končí u Erdogana, v platech evropských komisařů a poslanců, v politických neziskovkách a v kapsách jejich přeplácených zaměstnanců, je skutečně děsivá. Zvláště, když nezbývá na naše děti, seniory, samoživitelky. Možná nastává čas na další díl jisté anarchie. Nebo je snad v pořádku tvrdě pracovat na někoho jiného a sám živořit? To už tu kdysi ve středověku bylo. Říkalo se tomu nevolnictví. A my k němu máme blízko.

Jindřich Kulhavý